

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 858. Qualiter ejecti teneantur secorrigere, & ad ordinem redire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

4. Resp. Ad Tertium negativè: siquidem in decreto S. Cong. de apostatis, & ejectis, ubi quid ante, quid in ipsa ejectione, & post illam servandum sit, solum statuitur, quòd sententia ejectionis notificanda ordinario, unde rectè inferitur, omne aliud eidem non concedi, ac facultatem inquirendi, an sententia ejectionis sit iustè, vel iniquè lata, & meritiò; cum recognoscere alterius sententiam sit actus superioritatis, & jurisdictionis, & facultas recognoscendi sententiam sit facultas corrigendi eandem, & sit subijcere propriæ potestati, quod ab alio gestum est, quod non fit sine exercitio superioritatis. arg. c. sententia 36. q. 6. c. nemini. L. 1. ff. de quæst. Regulares verò saltem plerique exempti sint à jurisdictione ordinarii juxta c. nimis prava. de excess. prelat. c. 1. §. fin. de privil. in 6. solumque subijciuntur ei in casibus expressis, inter quos non est præsens casus, sequitur, quòd non potest Ordinarius loci se ingerere cognoscendo, an ejectionis sententia contra regularem lata à prelato religionis sit iusta, vel iniusta, ita Delben. de immunit. Eccles. c. 14. dubit. 16. per totam.

Quæst. 859. Qualiter ejecti teneantur se corrigere & ad ordinem redire.

1. Resp. Primò segregando certa à controversis: invalidè ejectus, quantum est de se, reditum suum procurare debet; quia vi vororum tenetur regularem vitam ducere, à qua obligatione per talem invalidam ejectionem, cum non sit legitime absolutus, tenetur illam observantiam pro viribus procurare, ita omnes, ut testatur Castrop. tr. 16. d. 4. p. 21. n. 1. sic quoque certum est, expulsum pro determinato tempore, debere eo elapso ad religionem redire, aliàs vagans extra religionem absque licentia habebitur fugitivus, & apostata, ut Castrop. l. c. patebitque ex mox dicendis à posteriore. hinc

2. Resp. Secundò professus ob crimen ejectus per sententiam in perpetuum obligatur in conscientia, ut se corrigat, & correctus petat iterum recipi in suum ordinem, vel monasterium, seu quantum est in se, hanc receptionem procurare suar. tom. 4. de relig. L. 3. c. 5. n. 6. Sanch. L. 6. mor. c. 9. n. 25. Laym. L. 4. sum. tr. 5. c. 13. q. 3. Castrop. l. c. n. 5. Pirh. h. t. n. 201. contra Nav. comment. 2. de regul. n. 36. §. L. 3. conf. eod. tit. conf. 80. Azor. p. 1. L. 12. c. 16. q. 6. Sayr. thesau. cas. tit. 2. L. 6. c. 9. n. 26. Rodriq. tom. 1. qq. regul. q. 30. a. 20. qui docent taliter ejectum per publicam sententiam posse tunc manere extra suum ordinem, ita ut neque à suo confessario in foro interno, neque ab Ordinario in foro externo possit cogi ad redeundum; cum pure possit se conformare iustæ sententiæ. Ratio responsionis à priori est, quòd talis ejectus verus, & substantialiter religiosus sit, & permaneat, etsi ut membrum putridum à consortio aliorum separatus, adeoque habeat obligationem statui religioso necessariò annexam, & ab eo inseparabilem, nimirum ducendi vitam communem sub obedientia prelatorum regularium, quia id votis promissum, à quibus, ut paulò post, non absolvitur. ita Castrop. Pirh. LL. cit. ad hæc, si ejectus in sæculo manere possit, & non teneretur ad ordinem redire, præsertim à superiore revocatus, sententia, & pœna ejectionis ei prodesset, & is commodum ex sua iniquitate referret contra L. 12. ff. de furtis. Neque his obstant fundamenta contrariæ sententiæ, non primò, quòd sententia expulsionis in perpetuum fuerit legitima, adeoque servanda, nam in ea virtualiter

imbitur: quamdiu judicaverit, expedire eam servari; quia in favorem ejus lata, sicut contingit in sententia perpetui divortii ob adulterium ab uno conjugum commissum, quæ servanda, quousque innocenti placuerit, nocentem revocate, ne aliàs si permissum non esset innocentibus nocentes revocare, id cæderet potius in dispendium innocentium, & in favorem, & commodum nocentium, relinquendo illos libertati, & exemptioni à subjectione. Dum autem innocentibus placet reditus, non mutatur sententia divortii, aut expulsionis; quia sub ea conditione lata. ita Castrop. l. c. n. 6. Non secundò, quòd religio facta hac expulsionem excusserit in perpetuum obligationem retinendi, & gubernandi istiusmodi professum. nam pari modo non excussit illam absolute, sed dum ipsa expedire, & delictum religiosi satis punitum, nullum scandalum superesse alius judicaverit; unde & in hoc casu obligatum esse religionem cum revocare, ait Castrop. addit tamen cum Suar. l. c. n. 13. & Sanch. l. c. n. 32. quòd quia raro vel nunquam tenetur præsumere, expulsionem temporali puniri sufficienter delictum, quod pœnâ expulsionis perpetuæ legitime condemnatum est, nunquam vel raro obligationem habeat, quantum est ex se, procurandi readmissionem sui. verum de hoc sit ulterior.

Quæst. 860 Num igitur & qualiter teneatur religio ejectum recipere, & revocare, & fugitivum requirere.

1. Resp. Primò tenetur religio religiosum ejectum, jam emendatum, petentem suscipi recipere, nisi regula, & constitutiones ordinis approbatae specialiter obstant, prohibendo, ne aliquando ejectus denuo recipiatur, vel nisi ex tali readmissione grave scandalum, aliudve damnum religioni timeatur, vel nisi ejectus post ejectionem redditus inhabilis (subintelligendum videtur, etiam quoad corporis dispositionem) ad officia ordinis. Nav. de regular. conf. 18. in fine. Molin. de 7. §. 7. tr. 2. d. 140. n. 36. Less. de just. L. 2. c. 41. n. 112. Barbosa in c. fin. h. t. n. 8. Pirh. h. t. n. 203. Wiestn. n. 157. Reiffenst. n. 245. Arg. c. fin. h. t. contra Ricciul. de jure person. extra gremium Eccl. exist. L. 8. c. 11. n. 9. Azor. cit. L. 12. c. 17. q. 2. Sanch. cit. c. 9. n. 32. Mirand. in man. tom. 1. q. 52. a. 7. (quatenus is requirit, ut id fiat cum licentia, & dispensatione Papæ) uti idem de ejectis damnatis ad tirrem dicit Barbosa. l. c. n. 3. & alios probabiliter sustinentes contrarium, eò quòd pro culpis suis ejecti ex jure & conf. Sixti V. cum de omnibus, edita 6. Calend. Decemb. 1587. tanquam infames religionem ingredi prohibeantur. quin etiam religionem ad ejectos plenè emendatos, petentes readmitti cogi posse ad eosdem recipiendos per censuras ecclesiasticas (salvâ tamen ordinis disciplina, & secluso scandalo) exploratum omnino esse, si dispositio cit. c. fin. h. t. què ad hunc articulum deducta in usum, aut ab illo recessum non esset, ait Wiestn. dum ibidem dicitur: Statuimus, ut abbates, priores fugitivos, & ejectos de ordine suo requirant sollicitè annuatim, qui si monasteriis suis recipi possunt secundum ordinem regularem, abbates seu priores eorum, monitione prævisa per censuram ecclesiasticam compellantur ad receptionem eorum &c. Imò seclusâ hac dispositione, ab ipsis expulsis ad hoc cogi posse, tenent expresse Pirh. l. c. Barbosa. l. c. citatis pro hoc S. Antoni. p. 3. tit. 16. c. 5. Menoch. de arb. c. 149. n. 1. Molin. Nav. Less. ubi ante | ex ea ratione, quòd, cum religio